PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2004. gada 27. jūlijā *

Lieta T-148/04 R

TQ3 Travel Solutions Belgium SA, Mešlena [*Mechelen*] (Beļģija), ko pārstāv R. Eržeks [*R. Ergec*] un K. Mēriks [*K. Möric*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Parpala [*L. Parpala*] un E. Manhīvs [*E. Manhaeve*], pārstāvji, kas norādījuši adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

ko atbalsta

Wagon-Lits Travel SA, Brisele (Beļģija), ko pārstāv F. Erbērs [*F. Herbert*] un H. van Pērs [*H. Van Peer*], *avocats*, un D. Harisons [*D. Harrison*], *solicitor*, kas norādījis adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda – franču.

par pieteikumu, pirmkārt, apturēt to Komisijas lēmumu piemērošanu, ar ko ir nolemts nepiešķirt prasītājai līguma daļu Nr. 1, kas paredzēta Paziņojumā Nr. 2003/S 143-129409 par ceļojuma aģentūras pakalpojumu sniegšanu, un piešķirt šo daļu citam uzņēmumam, un, otrkārt, uzlikt par pienākumu Komisijai veikt vajadzīgos pasākumus, lai apturētu tā lēmuma sekas, ar ko tika piešķirts līgums, vai tā līguma sekas, kas tika noslēgts pēc šī lēmuma.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas rašanās fakti un process

1 Ar 1999. gada 13. janvāra līgumu Nr. 98/16/IX.D.1/1 Komisija uzticēja sabiedrībai *Belgium International Travel* sniegt ceļojuma aģentūras pakalpojumus Komisijas pārstāvjiem Briselē. Līgums tika noslēgts uz sākotnējo divu gadu termiņu, proti — uz laiku no 1999. gada 1. aprīļa līdz 2004. gada 31. martam, ar iespēju to trīs reizes pagarināt uz vienu gadu. Ar 2001. gada 27. februāra vienošanos minētais līgums tika nodots sabiedrībai *TQ3 Travel Solutions Belgium* (turpmāk tekstā — "prasītāja").

2 Ar paziņojumu par līgumu, kas publicēts "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" pielikumā (OV 2003, S 103), Komisija paziņoja par uzaicinājumu uz konkursu saskaņā ar slēgtu procedūru ar identifikācijas Nr. ADMIN/D1/PR/2003/051 par ceļojuma aģentūras pakalpojumu sniegšanu saistībā ar ierēdņu un norīkoto pārstāvju, un jebkuru citu personu darījumu braucieniem uz Kopienu institūciju un organizāciju rēķina vai pēc to lūguma.

3 No lietas materiāliem izriet, ka šo uzaicinājumu uz konkursu Komisija atsauca pēc noteiktu Kopienu institūciju atteikšanās.

4 2003. gada 29. jūlijā atbilstoši Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, (OV L 357, 1. lpp), Komisija publicēja "Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša" pielikumā (OV 2003, S 143) ar identifikācijas numuru 2003/S 143-129409 jaunu uzaicinājumu uz konkursu saskaņā ar slēgtu procedūru par ceļojuma aģentūras pakalpojumu sniegšanu saistībā ar ierēdņu un norīkoto pārstāvju, un jebkuru citu personu darījumu braucieniem uz noteiktu Kopienu institūciju un organizāciju rēķina vai pēc to lūguma (Paziņojuma par līgumu II.1.6. nodaļa). Līgumu veidoja vairākas daļas, kas katra atbilda kādai pakalpojumu sniegšanas vietai, ieskaitot Briseli (daļa Nr. 1), Luksemburgu (daļa Nr. 2), Granžu [*Grange*] (daļa Nr. 3), Gēlu [*Geel*] (daļa Nr. 5), Petenu [*Petten*] (daļa Nr. 6) un Seviļu (daļa Nr. 7).

5 Ar 2003. gada 28. novembra ierakstītu vēstuli prasītāja iesniedza Komisijai piedāvājumu minētā līguma daļām Nr. 1, 2, 3, 5, 6 un 7.

6 Ar 2004. gada 24. februāra vēstuli Komisija informēja prasītāju, ka tās piedāvājums līguma (turpmāk tekstā — "strīdīgais līgums") daļai Nr. 1 nav izvēlēts, jo tās piedāvājuma kvalitātes un cenas attiecība bija sliktāka nekā izvēlētajam piedāvājumam.

7 Ar 2004. gada 8. marta vēstuli prasītāja lūdza sniegt precīzāku informāciju par strīdīgajam līgumam izvēlētā piedāvājuma pamatojumu. Tā arī lūdza, lai Komisija aptur piešķiršanas procedūru saistībā ar šo līgumu un lai tā neslēdz līgumu ar šo strīdīgajam līgumam izvēlēto uzņēmumu.

8 Ar 2004. gada 16. marta vēstuli Komisija sniedza prasītājai ziņas par pamatojumu 2004. gada 24. februāra lēmumam nepiešķirt tai strīdīgo līgumu un pamatojumu savam lēmumam piešķirt to citam uzņēmumam (turpmāk tekstā, attiecīgi — "Piešķiršanas lēmums" un "Nepiešķiršanas lēmums"). Komisija jo īpaši norādīja, ka prasītājas piedāvājums ieguva 51,55 punktus, turpretim izvēlētais piedāvājums, ko iesniedza sabiedrība *Wagon-Lits Travel* (turpmāk tekstā — "WT"), saņēma 87,62 punktus pēc kvalitātes, kā arī finanšu analīzes, un ka *WT* piedāvājums attiecīgi bija saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums un attaisnoja strīdīgā līguma piešķiršanu šim uzņēmumam. Komisija arī norādīja, ka *WT* piedāvājums, kaut arī tam bija acīmredzami zemāks cenu līmenis nekā prasītājas piedāvājumam (*WT* indekss — 100, prasītājas indekss — 165,56), "nešķita nesamērīgi zems un ka tādējādi nebija pamata piemērot noteikumus, kas paredzēti Regulas [..] Nr. 2342/2002 139. pantā."

9 Ar 2004. gada 17. marta faksu Komisija piedāvāja prasītājai līdz 2004. gada 27. jūnijam ieskaitot pagarināt Pamatnolīgumu Nr. 98/16/IX.D.1/1 par ceļojuma aģentūras pakalpojumiem, kura termiņš beidzās 2004. gada 31. martā.

10 Ar 2004. gada 19. marta vēstuli Komisija pamatoja savu lūgumu pagarināt iepriekš minēto pamatnolīgumu, paskaidrojot, ka rīkojumu nodošana jaunajam līgumslēdzējam, proti, *WT*, un jaunā līguma spēkā stāšanās nevar notikt, tiklīdz beidzas minētais pamatnolīgums.

11 Ar 2004. gada 22. marta faksu prasītāja informēja Komisiju, ka tā nevēlas pagarināt pamatnolīgumu un ka līdz ar to šī līguma termiņam jābeidzas 2004. gada 1. aprīlī.

12 2004. gada 31. martā Komisija noslēdza līgumu ar *WT* par ceļojuma aģentūras pakalpojumu sniegšanu Briselē.

13 Ar prasības pieteikumu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 26. aprīlī, prasītāja cēla prasību, pirmkārt, lai atceltu Nepiešķiršanas lēmumu un Piešķiršanas lēmumu, otrkārt, saņemtu to zaudējumu atlīdzību, ko tā, iespējams, cieta šo lēmumu dēļ.

14 Ar atsevišķu dokumentu, kas reģistrēts Pirmās instances tiesas kancelejā tajā pat dienā, prasītāja iesniedza šo pieteikumu par pagaidu noregulējumu:

— lai, pirmkārt, apturētu Nepiešķiršanas un Piešķiršanas lēmumu piemērošanu;

— otrkārt, uzlikt par pienākumu Komisijai veikt vajadzīgos pasākumus, lai apturētu tā Piešķiršanas lēmuma sekas, ar ko piešķīra līgumu, vai tā līguma sekas, ko noslēdza pēc šī lēmuma.

15 2004. gada 4. maijā Komisija sniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu, kuros tā pauž, ka neviens no nosacījumiem, kas vajadzīgs, lai noteiktu lūgto pagaidu pasākumu piemērošanu, nav izpildīts un ka līdz ar to minētais pieteikums ir jānoraida.

16 2004. gada 5. maijā Pirmās instances tiesas kanceleja izsniedza Komisijas apsvērumus prasītājai, un 2004. gada 10. maijā tā uzaicināja prasītāju iesniegt par tiem savus apsvērumus.

17 2004. gada 12. maijā prasītāja iesniedza pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 105. panta 2. punktu un 65. panta b) punktu, kā arī Tiesas Statūtu 24. un 26. pantu, lai noteiktu Komisijai pienākumu iesniegt noteiktu skaitu dokumentu, proti, līgumu, kas 2004. gada 31. martā noslēgts starp Komisiju un *WT*, *WT* iesniegto piedāvājumu, atbildot uz uzaicinājumu uz konkursu, un Piedāvājumu izvērtēšanas komitejas ziņojumu (turpmāk tekstā — "attiecīgie dokumenti"), uz kuriem, pēc prasītājas domām, Komisija balstījās savu apsvērumu 46.–49. punktā, lai secinātu *fumus boni juris* neesamību. Prasītāja arī lūdza, lai Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs ļauj lietas dalībniekiem sniegt savus apsvērumus, balstoties uz iepriekš minētajiem dokumentiem.

18 2004. gada 17. maijā prasītāja iesniedza savus apsvērumus par 2004. gada 4. maija Komisijas apsvērumiem. Prasītāja atkārtoja savu pieteikumu par pagaidu pasākumu piemērošanu un turklāt lūdza, lai Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs izslēdz no procesa apsvērumus, ko Komisija izvērsa savu 2004. gada 4. maija apsvērumu 46.–49. punktā.

19 2004. gada 18. maijā Komisija iesniedza savus apsvērumus par pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem, kuros tā uzskata, ka šis pieteikums ir noraidāms.

20 2004. gada 24. maijā Komisija iesniedza savus apsvērumus, atbildot uz prasītājas 2004. gada 17. maija apsvērumiem. Komisija atkārtoja savu pieteikumu par to, ka Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam ir jānoraida pieteikums par pagaidu noregulējumu, un lūdza noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu pieteikumu par 2004. gada 4. maija apsvērumu 46.–49. punkta izslēgšanu no procesa.

21 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2004. gada 9. jūnijā, *WT* lūdza atļauju iestāties šajā lietā, atbalstot Komisijas prasījumus. Šo pieteikumu par iestāšanos lietā izsniedza lietas dalībniekiem saskaņā ar Reglamenta 116. panta 1. punktu. Lietas dalībnieki neiesniedza iebildumus par šo pēdējo [minēto] pieteikumu.

22 Ar 2004. gada 28. jūnija Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja rīkojumu *WT* atļāva iestāties šajā lietā, atbalstot Komisijas prasījumus. Visu procesa dokumentu kopijas tika izsniegtas *WT*.

23 2004. gada 5. jūlijā *WT* iesniedza savus apsvērumus par pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Persona, kas iestājusies lietā, pievienojās Komisijas apsvērumiem. Tā lūdza Pirmās instances tiesas priekšsēdētāju noraidīt pieteikumu par pagaidu pasākumu piemērošanu un pieteikumu par pierādījumu savākšanu noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.

24 2004. gada 16. jūlijā prasītāja iesniedza savus apsvērumus par *WT* apsvērumiem. Tā atkārtoja savu pieteikumu par pagaidu pasākumu piemērošanu un, apstrīdot *WT* argumentus, kas saistīti ar attiecīgo dokumentu iesniegšanu, atkārtoja arī savu pieteikumu par pienākuma noteikšanu Komisijai iesniegt minētos dokumentus un to, lai Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs ļauj lietas dalībniekiem sniegt savus apsvērumus, pamatojoties uz šiem dokumentiem, un lai gadījumā, ja šādu dokumentu nav, tas izslēdz no procesa 2004. gada 4. maija apsvērumu 46.–49. punktu. Komisija norādīja, ka tai savukārt nav apsvērumu, ko sniegt par iestāšanās rakstu.

Juridiskais pamatojums

Par pieteikumu par pagaidu pasākumiem

25 Atbilstoši EKL 242. pantam un EKL 243. pantam, no vienas puses, kopā ar EKL 225. panta 1. punktu, no otras puses, Pirmās instances tiesa var, ja tā uzskata, ka to prasa apstākļi, izdot rīkojumu apturēt apstrīdētā akta piemērošanu vai noteikt vajadzīgo pagaidu pasākumu piemērošanu.

26 Reglamenta 104. panta 2. punkts nosaka, ka pieteikumos par pagaidu pasākumu noteikšanu jānorāda strīda priekšmets, apstākļi, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskie un tiesību pamati, kuri sākotnēji šķietami (*fumus boni juris*) pamato prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi tādā veidā, ka, tiklīdz kāds no tiem netiek izpildīts, pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānoraida (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P(R) *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts).

27 Pasākumiem, kurus lūdz noteikt, turklāt ir jābūt pagaidu pasākumiem tādā ziņā, ka, tos īstenojot, iepriekš neizlemj ne fakta, ne tiesību strīda jautājumus, ne arī iepriekš neitralizē tā lēmuma sekas, kas sekojoši ir jāpieņem pamata lietā (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 19. jūlija rīkojums lietā C-149/95 P(R) Komisija/*Atlantic Container Line* u.c., *Recueil*, I-2165. lpp., 22. punkts).

28 Turklāt šāda vispārēja izvērtējuma ietvaros tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā ir plaša izvērtēšanas rīcības brīvība, un viņš var brīvi noteikt, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, veidu un kārtību, kādā šie dažādie nosacījumi ir jāvērtē, jo neviens Kopienu tiesību noteikums neuzspiež jau iepriekš noteiktu analīzes shēmu, ar ko izvērtē pagaidu pasākumu nepieciešamību (iepriekš minētais rīkojums Komisija/*Atlantic Container Line* u.c., 23. punkts).

29 Ņemot vērā lietas dokumentus, tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā uzskata, ka viņam ir visi vajadzīgie dokumenti, lai pieņemtu lēmumu par šo pieteikumu par pagaidu pasākumiem, un nav vispirms jāuzklausa lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi.

30 Šajā gadījumā uzreiz ir jāizvērtē steidzamības nosacījums.

Lietas dalībnieku argumenti

31 Prasītāja uzsver, ka steidzamības nosacījums ir izpildīts. Tā pasvītro, ka tai nav jāgaida pamata lietas procesa iznākums, ciešot lielus un neatgriezeniskus zaudējumus, ko veido svarīgas tirgus daļas zaudējums un ārkārtīgi būtiski finansiāli zaudējumi, kā arī īpaši ievērojams tās reputācijas aizskārums.

32 Prasītāja apgalvo, ka lēmums par strīdīgā līguma piešķiršanu citam pretendentam tai atņem svarīgus ienākumus un daļu no tirgus. Gada apgrozījums saistībā ar strīdīgo līgumu ir euro 44 900 000 — summa, kas ir apmēram 20 % no prasītājas gada apgrozījuma Beļģijas teritorijā. Saskaņā ar dažādiem aprēķiniem, prasītāja uzskata, ka strīdīgais līgums nodrošina 16,83 % — 23,85 % no tās gada apgrozījuma.

33 Kā norāda prasītāja, šādas tirgus daļas un "būtiskas atsauksmes, kas saistīta ar ceļojuma aģentūras pakalpojumu sniegšanu un organizēšanu Komisijas iekšienē Briselē", zaudējums nenovēršami rada pozīcijas izmaiņas tirgū, jo īpaši, ņemot vērā grūto ekonomisko situāciju. Šajā ziņā prasītāja uzsver, ka minētā tirgus daļa ir ļoti svarīga ceļojuma aģentūru pakalpojumu nozarē, kas jau vairākus gadus atrodas īpaši

grūtā ekonomiskā stāvoklī, kas pasliktināsies vēl vairāk, sākot no 2005. gada 1. janvāra, kad komisijas naudas, kuras aviosabiedrības līdz šim maksāja ceļojumu aģentūrām Beļģijā, būs atceltas. Šāda situācija izraisīs ceļojumu aģentūru ienākumu būtisku samazināšanos.

34 Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka lūgtie pagaidu pasākumi ir vajadzīgi, jo strīdīgo lēmumu atcelšana pamata lietā, ko skata Pirmās instances tiesa, nav pietiekama, lai novērstu zaudējumus, kas nodarīti Kopienu tiesiskajai kārtībai un prasītājai, ņemot vērā, ka līgums starp Komisiju un *WT* būs pilnīgi vai daļēji izpildīts pirms šī datuma.

35 Komisija uzskata, ka prasītājas apgalvotie zaudējumi nav ne būtiski, ne arī neatgriezeniski Pirmās instances tiesas judikatūras izpratnē.

36 Attiecībā uz apgalvotajiem finansiālajiem zaudējumiem Komisija uzskata, ka prasītāja ir spējīga aprēķināt savus tiešos zaudējumus, kas ir novēršami, ar zaudējumu atlīdzības samaksu.

37 Komisija papildina, ka prasītāja nepierāda izņēmuma apstākļu esamību, kas ļautu minētos finansiālos zaudējumus raksturot kā būtiskus un neatgriezeniskus. Šajā ziņā Komisija uzsver, ka prasītāja nepierāda ne to, ka minētā tirgus zaudējums apdraud tās pastāvēšanu, ne arī to, ka tās pozīcija tirgū būs neatgriezeniski mainījusies. Prasītājai nekas netraucēs atgūt savu zaudēto tirgus daļu, un tās darbības ārpus šī tirgus ir pilnīgi pietiekamas, lai izvairītos no tā, ka tiek apdraudēta tās pastāvēšana.

38 Attiecībā uz prasītājas apgalvotajiem zaudējumiem, kas nav finansiāli, proti, būtiskas atsauksmes zaudējumu un īpaši būtisku tās reputācijas aizskārumu, Komisija norāda, ka būtiskas atsauksmes zaudējumam nav nekādas lomas līguma piešķiršanā un ka minētā tirgus zaudējums nekādi nekaitē tās reputācijai, kā to savā judikatūrā jau ir atzinusi Pirmās instances tiesa.

39 Visbeidzot, Komisija uzskata — fakts, ka līgums, kas ir noslēgts ar *WT*, varētu būt pilnībā izpildīts pirms Pirmās instances tiesas sprieduma pamata lietā, nav apstāklis, kas norādītu uz steidzamības nosacījuma izpildi. Atcelšanas gadījumā Komisija var atjaunot prasītājas tiesisko stāvokli, izsludinot jaunu uzaicinājumu uz konkursu un izmaksājot zaudējumu atlīdzību.

40 *WT* pievienojas Komisijas argumentiem, uzsverot, ka prasītāja nav pierādījusi apgalvoto zaudējumu būtiskumu un neatgriezeniskumu. Tā precizē, ka prasītāja nav norādījusi, kādā mērā apgrozījuma samazināšanās 20 % apmērā varētu ietekmēt tās izdzīvošanu. *WT* uzsver, ka prasītāja ietilpst starptautiskajā grupā, *TUI*, kas ir viena no galvenajām Eiropas grupām ceļojumu nozarē ar apgrozījumu 2003. gadā 19 215 miljonu euro apmērā un 315 miljonu euro *neto* ienākumiem. Attiecībā uz tirgus daļas zaudējumu tā uzsver, ka prasītāja to varētu viegli atgūt, ja pēc spēkā esošā līguma beigām vai pēc varbūtējās atzīšanas par spēkā neesošu prasītāja censtos iegūt līgumu, piedaloties jaunā Komisijas organizētā konkursā. Attiecībā uz reputācijas aizskārumu *WT* pievienojas Komisijas argumentiem un papildina, ka praktiski neiegūtam līgumam konkursā nav nekāds zaudējuma raksturs.

Tiesneša vērtējums pagaidu noregulējuma tiesvedībā

41 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamais raksturs ir jāizvērtē saistībā ar nepieciešamību, kad ir pamats pieņemt

pagaidu pasākumus, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku zaudējumu nodarīšanu lietas dalībniekam, kas lūdz pagaidu pasākumus. Šim lietas dalībniekam ir jāsniedz pierādījumi, ka tas nevar gaidīt jautājuma atrisināšanu pamata lietā, neciešot šāda rakstura zaudējumus (skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2000. gada 20. jūlija rīkojumu lietā T-169/00 R *Esedra*/Komisija, *Recueil*, II-2951. lpp., 43. punkts, un minēto judikatūru).

42 Šajā gadījumā prasītāja uzsver, ka zaudējumu būtiskums un neatgriezeniskums izriet no tā, ka, zaudējot strīdīgo līgumu, pirmkārt, tā cieta zaudējumus, ko veido zaudēti ienākumi un svarīgas tirgus daļas zaudējums (finansiāli zaudējumi), un, otrkārt, tā zaudēja būtisku atsauksmi un cieta īpaši svarīgu savas reputācijas aizskārumu (nefinansiāli zaudējumi).

43 Attiecībā uz finansiāliem zaudējumiem, uz kuriem atsaucas prasītāja, ir jānorāda, kā Komisija to ir uzsvērusi, ka, ievērojot pastāvīgi iedibinātu judikatūru, šādus zaudējumus nevar uzskatīt par neatgriezeniskiem vai grūti atgriezeniskiem, jo par tiem vēlāk var saņemt finansiālu atlīdzību (skat. iepriekš minēto rīkojumu *Esedra*/Komisija, 44. punkts, un minēto judikatūru).

44 Šajā gadījumā, kā to pareizi uzsver Komisija, prasītāja ir spējīga aprēķināt finansiālos zaudējumus, uz kuriem tā atsaucas, ne tikai ceļot prasību Pirmās instances tiesā, balstoties uz EKL 230. pantu un EKL 288. pantu, bet arī novērtējot savus zaudējumus euro 44 900 000 apmērā.

45 No tā izriet, ka prasītājas apgalvotie finansiālie zaudējumi nav uzskatāmi par neatgriezeniskiem. Patiesi, šādi zaudējumi ir tādi, kas ir ekonomiski atlīdzināmi Līgumā, jo īpaši EKL 288. pantā, paredzēto tiesību aizsardzības līdzekļu ietvaros

(iepriekš minētais rīkojums *Esedra*/Komisija, 47. punkts, Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1997. gada 1. oktobra rīkojums lietā T-230/97 R *Comafrica* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, *Recueil*, II-1589. lpp., 38. punkts).

46 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītie pagaidu pasākumi sevi neattaisno šīs lietas apstākļos, kad šķiet, ka šādu pasākumu neesamības gadījumā prasītāja atradīsies situācijā, kas varētu apdraudēt tās pastāvēšanu vai neatgriezeniski mainīt tās pozīciju tirgū (šajā sakarā skat. iepriekš minēto rīkojumu *Esedra*/Komisija, 45. punkts).

47 Taču prasītāja neiesniedza pierādījumus tam, ka šo lūgto pagaidu pasākumu neesamības gadījumā tā riskē, ka to nostādīs situācijā, kas varētu apdraudēt tās pastāvēšanu vai neatgriezeniski mainīt tās stāvokli tirgū.

48 Šajā sakarā ir pamats atzīt, ka prasītāja neiesniedza nevienu dokumentu saistībā ar savu finanšu situāciju, kas varētu mudināt tiesnesi pagaidu noregulējuma tiesvedībā secināt, ka tās pastāvēšana būs apdraudēta. Gluži otrādi — ir pamats uzskatīt, ka tas, ka strīdīgais līgums neveido vairāk kā 15–25 % no prasītājas gada apgrozījuma Beļģijas teritorijā, parāda prasītājas spējas pastāvēt līdz Pirmās instances tiesas spriedumam pamata lietā. Šādu secinājumu turklāt nostiprina tas, ka prasītāja darbojas arī ārpus Beļģijas teritorijas, ka tā var iegūt arī citas līguma daļas konkursa ietvaros un ka tā ir daļa no starptautiskas grupas, kas veic ievērojamas un peļņu nesošas darbības. Prasītājas argumenti saistībā ar grūtībām, ar ko saskaras ceļojumu aģentūras, nekādi negroza šo secinājumu. Šajā ziņā ir pamats konstatēt — pieņemot, ka ceļojumu aģentūru ekonomiskā situācija ir grūta un ka šāda ekonomiskā situācija turpināsies, prasītāja nepaskaidro, kā strīdīgā līguma zaudējums apdraudēs tās pastāvēšanu. Jebkurā gadījumā apgalvotie zaudējumi nav Nepiešķiršanas lēmuma sekas, bet tie izriet no ārējiem faktoriem.

49 Attiecībā uz iespēju, ka šo lūgto pagaidu pasākumu neesamības gadījumā prasītājas situācija tirgū neatgriezeniski mainīsies, ir jāatzīst, ka prasītāja neiesniedza nevienu pierādījumu, kas liecinātu, ka tās situācija mainīsies šādā veidā.

50 Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi, ka strukturālas un juridiskas dabas šķēršļi to kavētu atkārtoti atgūt zaudētā tirgus ievērojamu daļu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 16. janvāra rīkojumu lietā T-369/03 R *Arizona Chemical* u.c./Komisija, *Recueil*, II-205. lpp., 84. punkts).

51 Prasītāja nav pierādījusi, ka to kavēs iegūt citus līgumus, tostarp strīdīgo līgumu, piedaloties jaunā konkursā. Prasītājas argumenti, kas pamatoti ar vispārējo ekonomisko situāciju, kura ietekmē ceļojumu aģentūras, nepierāda, ka tās stāvoklis minētajā tirgū neatgriezeniski mainīsies. Apgalvotajai ekonomiskajai situācijai būs tieši tādas pašas sekas attiecībā uz visām ceļojuma pakalpojumu aģentūrām. Prasītājai nebūs nekādu šķēršļu iegūt minētā tirgus daļu, ņemot vērā to, ka tai būs visas iespējas atgūt šo tirgu pēc jauna uzaicinājuma uz konkursu. Šajā ziņā ir pamats konstatēt — tas, ka prasītāja ir zaudējusi "būtisku atsauksmi", nekavē to piedalīties un iegūt jaunus konkursa piedāvājumus. Jāuzsver, ka šīs atsauksmes ir tikai viens no daudziem citiem kritērijiem, ko ņem vērā, izvēloties pakalpojumu sniedzējus pēc kvalitātes (skat. Regulas Nr. 2342/2002 137. pantu, šajā sakarā skat. arī iepriekš minēto rīkojumu *Esedra*/Komisija, 49. punkts).

52 No tā izriet, ka prasītāja nav sniegusi pietiekamus pierādījumus, kas ļautu tiesnesim pagaidu noregulējuma tiesvedībā uzskatīt, ka apgalvotie finansiālie zaudējumi ir būtiski un neatgriezeniski.

53 Attiecībā uz prasītājas apgalvotajiem zaudējumiem, kas nav finansiāli, ņemot vērā argumentu, saskaņā ar kuru pagaidu pasākumi ir steidzami neatgriezenisku zaudējumu dēļ, kas ir nodarīti tās reputācijai un tās uzticamībai, ir jāuzsver, ka Nepiešķiršanas lēmumam nebija tādu seku, kas radītu zaudējumus. Ievērojot iedibinātu judikatūru, piedalīšanās publiskā konkursā ar lielu konkurenci neizbēgami rada risku visiem dalībniekiem, un pretendenta izslēgšana, pamatojoties uz konkursa noteikumiem, pati par sevi nenodara zaudējumus (Tiesas priekšsēdētāja 1983. gada 5. augusta rīkojums lietā 118/83 R *CMC*/Komisija, *Recueil*, 2583. lpp., 5. punkts, un iepriekš minētais rīkojums *Esedra*/Komisija, 48. punkts).

54 Kā to pareizi uzsvēra Komisija un *WT*, tas, ka uzņēmums jauna konkursa laikā nevar atjaunot uz noteiktu laiku noslēgtu līgumu, izriet no fakta, ka uzaicinājumiem uz konkursu saistībā ar publiskā iepirkuma līgumiem ir periodisks raksturs un tie šim uzņēmumam nerada uzticamības un reputācijas aizskārumu.

55 Turklāt nav pieņemami prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem steidzamību pamato tas, ka ar *WT* noslēgtais līgums tiks pilnībā vai daļēji izpildīts pirms sprieduma pasludināšanas, ar ko izbeigs pamata lietu. Šāda situācija nerada apstākļus, kas pamatotu steidzamību, tādu kā gadījumā, ja Pirmās instances tiesai būtu jāpieņem pamata lietas prasība un Komisijai būtu jāaptur to pasākumu īstenošana, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pienācīgu prasītājas interešu aizsardzību (šajā sakarā skat. iepriekš minēto rīkojumu *Esedra*/Komisija, 51. punkts, un Tiesas priekšsēdētāja 1994. gada 2. maija rīkojumu lietā T-108/94 R *Candiotte*/Padome, *Recueil*, II-249. lpp., 27. punkts). Kā to uzsver Komisija, šādā gadījumā šī iestāde var noorganizēt jaunu konkursu, kurā prasītāja varētu piedalīties, nesaskaroties ar īpašām grūtībām. Šāds pasākums ir apvienojams ar zaudējumu atlīdzības izmaksu. Taču prasītāja nav tādā situācijā, kas jebkādi varētu aizkavēt to, ka tās intereses ir tādējādi aizsargātas (šajā sakarā skat. iepriekš minēto rīkojumu *Esedra*/Komisija, 51. punkts).

56 Šādos apstākļos ir pamats secināt, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi, pamatojoties uz tiesībām, neļauj konstatēt, ka gadījumā, ja lūgtie pagaidu pasākumi netiek piešķirti, tā cietīs būtiskus un neatgriezeniskus zaudējumus.

57 Līdz ar to pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jānoraida un nav jāizvērtē, vai citi pagaidu pasākumu piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti.

Par pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem un pieteikumu, kura mērķis ir izslēgt no procesa Komisijas 2004. gada 4. maija apsvērumu 46.–49. punktu

Lietas dalībnieku argumenti

58 Prasītāja savā 2004. gada 12. maija pieteikumā un 2004. gada 17. maija un 2004. gada 16. jūlija apsvērumos uzsver, ka attiecīgajiem dokumentiem ir noteicošā loma Komisijas apsvērumos, kam ir *fumus boni juris* raksturs. Prasītāja uzskata, ka tai ir grūti uzturēt savu prasību, ja tai nav ļauts pilnībā iepazīties ar šiem dokumentiem. Līdz ar to šo attiecīgo dokumentu iesniegšana ir vajadzīga atbilstoši jo īpaši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantam, kas pakļauj civilprocesu un krimināprocesu taisnīguma prasībām. Prasītāja pakārtoti lūdz svītrot no procesa 2004. gada 4. maija Komisijas apsvērumu 46.–49. punktu.

59 Komisija, kuru atbalsta *WT*, uzskata, ka pieteikums par pierādījumu savākšanas pasākumiem ir jānoraida tāpēc, ka prasītāja nav pierādījusi attiecīgo dokumentu iesniegšanas vajadzību, jo izņēmuma apstākļu neesamības gadījumā šie Komisijas iekšējie dokumenti nav pieejami un šo dokumentu iesniegšana ir pretēja

pretendentu leģitīmo komerciālo interešu aizsardzībai. *WT* papildina, ka attiecīgie dokumenti satur komercnoslēpumu un ka to nodošana konkurentiem radīs konkurences tiesību pārkāpumu.

Tiesneša vērtējums pagaidu noregulējuma tiesvedībā

60 Vispirms ir jāatzīst, ka prasītājas pieteikums par attiecīgo dokumentu iesniegšanu un tās lūgums izslēgt no procesa Komisijas 2004. gada 4. maija apsvērumu 46.–49. punktu nav pieteikums par pagaidu pasākumu piemērošanu strīdīgajiem lēmumiem, un to nevar uzskatīt par pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem vai procesa organizāciju.

61 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, ievērojot Pirmās instances tiesas Reglamenta 105. panta 2. punkta pirmo daļu, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs lemj par to, vai ir jāizdod rīkojums par pierādījumu savākšanu. Reglamenta 65. pantā ir precizēts, ka pierādīšanas līdzekļi tostarp ietver dokumentu iesniegšanu. Reglamenta 64. pants ļauj Pirmās instances tiesai pieņemt procesa organizatoriskos pasākumus, kas ietver dokumentu vai citu līdzekļu iesniegšanu, kuri attiecas uz lietu.

62 Otrkārt, ir pamats atzīt, ka attiecīgie dokumenti, kā arī 2004. gada 4. maija Komisijas apsvērumu 46.–49. punkts attiecas tikai uz nosacījumu saistībā ar *fumus boni juris*, kā pati prasītāja to atzīmē savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu un savos 2004. gada 16. jūlija apsvērumos.

63 Tā kā pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jānoraida steidzamības trūkuma dēļ un nav jaizvērtē, vai citi pagaidu pasākumu piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti, jo īpaši nosacījums saistībā ar *fumus boni juris* esamību, tiesnesis pagaidu noregulējuma tiesvedībā uzskata, ka attiecīgie dokumenti neattiecas uz šī pieteikuma par pagaidu noregulējuma izvērtēšanu un ka līdz ar to nav pamata pieņemt prasītājas lūgtos pagaidu pasākumus, kas skar attiecīgos dokumentus.

Ar šādu pamatojumu

Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs

izdod rīkojumu:

1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;

2) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pasludināts Luksemburgā 2004. gada 27. jūlijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf